Çocuk ve Midilli
Çınar BİBER

Çocuk ve Midilli

Çınar BİBER

Güneşli bir sabah, Leo adında bir çocuk patikadan aşağı, midilli çayırına doğru seke seke yürüdü. Kıvırcık koyu kahverengi saçları her adımda zıplıyor, ela gözleri merakla parlıyordu. En sevdiği hardal sarısı tişörtünü ve mavi kot tulumunu giymişti. Çantasında sulu kırmızı bir elma taşıyordu. 'Bugün yeni bir arkadaş edineceğim,' dedi parlak, açık bir gülümsemeyle.

Çayırda, yüzünde krem beyazı bir leke olan genç bir kestane rengi midilli duruyordu. Yumuşacık krem rengi yelesine küçük kırmızı bir kurdele bağlanmıştı ve mavi başlığı gökyüzüyle uyumluydu. Leo'yu koyu, yumuşak gözlerle izledi. Leo el sallayınca kulakları öne doğru kıpırdadı. 'Merhaba, midilli!' diye seslendi Leo. 'Ben Leo. Arkadaş olmak ister misin?' Midilli küçük bir adım geri çekildi ve kuyruğunu salladı.

Leo ahşap çite tırmandı ve elmayı uzattı. 'Hadi, al!' diye ısrar etti. Ama midilli kımıldamadı. Kulakları yana döndü ve küçük bir toynağını yere vurdu. 'Neden gelmiyor?' diye merak etti Leo. Elmayı daha hızlı salladı. Midilli başını savurdu ve çayırın öbür ucuna tırıs gitti. Leo kaşlarını çattı. 'Sadece arkadaş olmak istiyorum,' dedi.

Tam o sırada, Mia adında sevecen bir seyis yanlarından geçti. 'Bu Clover,' dedi. 'O naziktir ama acele etmeyi sevmez.' Leo içini çekti. 'Ona elma vermeye çalıştım ama kaçtı.' Mia gülümsedi. 'Kulaklarını fark ettin mi?' Leo başını salladı. 'Kulakları sana nasıl hissettiğini anlatır,' dedi Mia. 'Geriye yatıksa endişelidir. Öne doğruysa meraklıdır.'

Leo, Clover'ı çitten izledi. Kulakları gevşekti, yumuşakça yanlara doğru bakıyordu. Kuyruğu serbestçe sarkıyordu. 'Şimdi sakin görünüyor,' diye fısıldadı Leo. Aşağı indi ve yavaşça kapıya doğru yürüdü. 'Yeniden deneyeceğim,' dedi. 'Ama bu sefer yavaş gideceğim.' Kapıyı yumuşak bir tıkırtıyla açtı ve sesini alçak tutarak içeri girdi. Clover başını kaldırdı ama kaçmadı.

Leo, Mia'nın sözlerini hatırladı. Kıpırdamadan durdu ve Clover'ın kendisine bakmasına izin verdi. Kulakları ona doğru döndü, sonra gevşedi. Bir yavaş adım attı, sonra bir tane daha. 'Sakin ol, Clover,' diye mırıldandı. 'Seni aceleye getirmeyeceğim.' Clover'ın kuyruğu hafifçe sallandı ve bir adım yaklaştı. Leo'nun kalbi hızla çarptı ama sakin kaldı. 'İşte böyle,' dedi yumuşakça. 'Güzel ve yavaş.'

Sonra Leo nazik bir rutin denedi. Her sabah küçük bir kova taze su getirip sessizce yere koydu. Sonra birkaç adım uzakta durup yumuşak bir melodi mırıldandı. İlk başta Clover sadece izledi. Ama üçüncü güne kadar, Leo mırıldanırken kovaya yürüdü ve su içti. 'Bunu seviyorsun, değil mi?' diye fısıldadı Leo. Clover'ın kulakları öne dikildi ve yumuşakça kişnedi.

Leo, Clover'ın işaretlerini okumayı öğrendi. Kuyruğu hızlı sallanınca geri çekildi. Kulakları gevşeyince yaklaştı. Başını eğince boynuna nazikçe dokundu. 'Bana neye ihtiyacın olduğunu söylüyorsun,' dedi Leo. 'Benim tek yapmam gereken dinlemek.' Clover omzuna burnunu dayadı ve Leo güldü. 'Bu gıdıklıyor!'

Bir öğleden sonra Leo yumuşak bir fırça getirdi. 'Yeleni fırçalayabilir miyim?' diye sordu. Clover kıpırdamadan durdu, Leo omzundan başlayarak nazikçe fırçaladı. Fırçaya doğru yaslandı ve mutlu bir iç çekti. 'Bunu seviyorsun,' dedi Leo. 'Ben de.' Yavaşça çalıştı ve Clover'ın gözleri yumuşadı. Bitirdiğinde, Clover dostça bir gölge gibi çayırda onu izledi.

Leo, Clover'la bir yular ipiyle yürümeyi denemeye karar verdi. İlk başta Clover öne çekti ve Leo geri çekti. 'Bekle!' dedi. Ama Clover sadece başını savurdu. Leo nazik olmayı hatırladı. İpi gevşetti ve adımlarını ona uydurarak yanında yürüdü. 'Birlikte gidelim,' dedi. Clover yavaşladı ve yan yana yürüdüler. 'Bu daha iyi,' diye gülümsedi Leo.

Bir gün yüksek bir ses Clover'ı ürküttü. Rüzgârda bir kapı çarpmıştı. Kulakları yassıldı ve toynakları üzerinde dans etti. Leo çekmedi ya da bağırmadı. Kıpırdamadan durdu ve yumuşakça konuştu. 'Sorun yok, Clover. Ben buradayım.' Kulakları gevşeyene kadar bekledi. Sonra onu nazikçe sakin bir köşeye götürdü. 'Güvendesin,' diye fısıldadı. Clover başını göğsüne yasladı.

O günden sonra Clover, Leo'ya tamamen güvendi. Çağırınca geldi ve her yere onu izledi. Bir oyun oynadılar: Leo küçük bir ödülü kovanın altına saklıyordu ve Clover onu bulmak için kovayı burnuyla itiyordu. 'Ne kadar akıllısın!' diye güldü Leo. Clover kişnedi ve daha fazla ödül arayarak çantasına burnunu dayadı. 'Tamam, tamam,' dedi Leo bir havuç çıkararak.

Leo, güvenin küçük, nazik anlardan büyüdüğünü fark etti. 'Eskiden patron ben olmalıyım sanıyordum,' dedi Mia'ya. 'Ama Clover bana dinlemeyi öğretti.' Mia başını salladı. 'Saygı kontrolden daha önemlidir,' dedi. Leo gülümsedi. 'Ve nezaket de.' Clover sanki onaylıyormuş gibi omzuna burnunu dayadı. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın,' diye fısıldadı Leo. Clover'ın kulakları öne dikildi ve yumuşakça kişnedi.

Şimdi Leo ve Clover'ın özel bir rutini var. Her sabah Leo yumuşak bir merhaba ve nazik bir dokunuşla gelir. Clover onu mutlu bir kişnemeyle karşılar. Birlikte yürürler, birlikte fırçalanırlar ve hatta güneşte kestirirler. 'Birbirimizi anlıyoruz,' der Leo. 'Bana kulaklarıyla ve kuyruğuyla anlatıyor, ben de kalbimle dinliyorum.' Clover kuyruğunu sallar ve başını omzuna yaslar.

Leo'nun arkadaşları Clover'ı nasıl bu kadar iyi eğittiğini sorarlar. Leo başını sallar. 'Onu eğitmedim,' der. 'Birlikte öğrendik. Ben onun işaretlerini izliyorum, o da benimkileri.' Clover'ın kulaklarının arkasını nazikçe kaşır. 'Bu güvenle ilgili,' der. 'Ve nazik olmakla.' Clover eline burnunu dayar ve Leo sırıtır. 'Gördün mü? O da aynı fikirde!'

Yani eğer bir gün bir midilliyle karşılaşırsan, Leo ve Clover'ı hatırla. Yavaş hareket et, yumuşak konuş ve işaretleri izle. Kulaklar öne doğruysa meraklı; geriye doğruysa endişeli demektir. Nazik bir rutin güven oluşturur. Ve güven arkadaşlığa dönüşür. Leo, saygı ve nezaketin kontrolden daha önemli olduğunu öğrendi. Clover ise? O, kendisini dinleyen bir en iyi arkadaş buldu. İşte en güzel arkadaşlık bu.